

Votul

Blacks

Ne-nvăluie ape sărace în carte,
cu gânduri gonace aduse din larg,
Şi sună carena c-un dangăt de moarte,
iar arca se-ndoacie sub propriul catarg.

Căci sus încă arde simbolul dreptății,
Speranța-i înscrisă cu slove de foc,
Şi flutură steagul dând slovă cetății
ca fi-va catargul tenace sfeștoc.

Dar grea este slova sclipindă în noapte,
Flambeaza catargul sub propriul destin,
iar noi, mateloții cu dinții de lapte,
ne umplem plămânnii cu vântul meschin.

Un vânt al minciunii pornit din sumane
ce-mpart la tribune doar fum de noroc
şă-aruncă spre alții furtuni inumane
să prindă corăbii în propriul voloc.

Ne-ncredem în vorbe, bolnavi de-amăgire,
Uităm de stindarde, uităm de trecut,
C-o ultimă forță dăm lumii de știre
că valul ne fi-va ținut de-mprumut.

Legați de un mal cu propria stampă,
Vota-vom sumanul înalt și tacut
crezând că-i catargul ce poartă o lampă
ce fi-va standardul la tot ce-am pierdut.

Şi nimeni nu ști-va să pună problema
că mortii sunt vii, vorbind permanent
de criza socială ce -nvaluie stema
acestui ținut pierdut în torrent.

Privi-vom în zare cum propria barcă
se-aruncă în neguri c-un ultim oftat,
Şi, poate în şoapte, vom prinde-o remarcă
că soarta ne leagă de ce am votat.